

Fabià Estapé

Sobre el manifest dels intel·lectuals

—**Què pensem del manifest de quinze intel·lectuals a Catalunya contra una “deriva catalanista”?**

—Crec que tindran una vida més curta que el Foro Babel.

—**Quina opinió teniu dels membres d'aquest col·lectiu, com Francesc de Carreras, Fèlix de Azua, Arcadi Espada o Albert Boadella?**

—Els conec força, i no només els respecto, sinó que els admiro, especialment Boadella, l'home que va ser capaç de representar a Barcelona *La Torna* i que va poder ser lliure. Mereix doble respecte, com a dramaturg i com a equilibrista. Als altres els llegeixo amb atenció.

—**Veieu la necessitat de negociar un estatut i un nou finançament?**

—No, però ningú m'ho ha preguntat. M'ho rumiaré i d'aquí un parell d'anys els contestaré. Un capitost de CiU, Macià Alavedra, em va dir: el que ens cal són calés, i no transferències.

—**Els plantejaments del tripartit primen els aspectes socials o els nacionalistes?**

—Hauria de passar aquesta pregunta a un laboratori de química orgànica i inorgànica.

—**Una iniciativa com la d'aquests intel·lectuals erosiona la convivència a Catalunya, com diu el PSC?**

—No, perquè aleshores també erosionen les corones d'espines i les actituds per anar a Frankfurt només amb llibres en català.

—**També acusen el PP català de catalanista. Hi esteu d'acord?**

—No s'han llegit els discursos del nou papa, que diu que s'ha de lluitar contra el relativisme arreu, que és el perill més gran que hi ha al món.

—**Creieu que aquesta iniciativa podria portar a la creació d'un nou partit a Catalunya?**

—Podria trobar-se amb menys militants que la Falange Auténtica.

—**La paraula lerroxisme podria definir els seus plantejaments?**

—No, em sembla que això és abusar d'un adjectiu que desqualifica i que no se'l mereixen.

—**Establiria un paral·lisme entre aquest manifest i l'impulsat el 1981 per gent com Amando de Miguel i Federico Jiménez Losantos?**

—Espero que no, perquè em parla d'un desgavellat, al qual els bisbes li han prorrogat el contracte amb la COPE.

—**Aquells estaven decantats a la dreta, aquests són d'esquerra?**

—Podria dir que són de “centre centre esquerra”.

—**El PPC sembla més disposat a acceptar el model de finançament proposat pel tripartit. Com ho interpreteu?**

—L'exemple de València els està passant per sobre, i ara potser volen pactar amb els socialistes. M'han dit que Zaplana està indignat, per la submissió de Camps als socialistes, que ell no ho hauria fet mai, mai.

—**La proposta de finançament que també ha fet el PP balear s'apropa força a la catalana...**

—Això vol dir que no hi ha massa gent que pensi.

—**Creieu que els dos grans partits espanyols han volgut mostrar a València fins on estan disposats a arribar, que no sembla gaire?**

—És un indicador sobre el sostre de l'acord dels dos grans partits.

—**Zaplana va dinar amb Pedro Solbes i amb Alfonso Guerra...**

—Zaplana hauria d'aprendre maneres: fer servir els coberts de peix i de carn, i saber que ja no es beu el cava amb copes planes! També ha d'aprendre que per fer augmentar els turistes a Terra Mítica no els posi com a condició que donin sang.

Però el que més em preocupa és que cada dia demani eleccions anticipades a Zapatero! I si perd la feina?

Toni Canyís

L'euro i la Constitució

Muriel Casals

Estreno aquesta columna escrivint sobre la política al mercat europeu. Tinc l'encàrrec de tractar

temes econòmics però, com veurem, no es pot entendre el que passa a l'economia si no incorporem elements polítics al nostre raonament.

En aquests moments el més important en el procés d'unitat europea és el que passa amb el document que ens han presentat com “Tractat pel qual s'estableix un projecte de Constitució Europea”. Aquest document té un contingut polític evident però també afecta el present i el futur econòmic de la UE i en aquest sentit hem vist algunes reaccions que aprofiten el resultat dels referèndums a França i Holanda per qüestionar l'euro.

Crec que en aquests moments l'euro és un instrument positiu que ha portat molts més avantatges que inconvenients a les economies dels països que el van adoptar; cal dir que si hi ha inflació no és culpa de l'euro, sinó del mal funcionament d'alguns mercats.

Els mercats, les regles del mercat, és l'altre element que cal tenir en compte per entendre el funcionament de l'economia. El que s'anomenen les forces del mercat, és a dir, la capacitat de produir i vendre que s'afronta a la decisió solvent de comprar, ens expliquen com les diferents societats aconseguen participar en la producció i distribució de la riquesa mundial.

El bon funcionament del mercat únic europeu va ser un argument econòmic que va impulsar la decisió política de posar l'euro en circulació substituint les antigues monedes nacionals. Els estats van cedir sobirania econòmica, ara els ciutadans hem de pensar com volem que sigui l'autoritat política europea.